

Danskeren.

Tirsdags-Udgave.

„Danskere“ koster kun \$1.50 pr. Udgang.

Nr. 71.

Blair, Rebr., Tirsdag d. 6. September 1904.

13. Uarg.

Det japanske flag vajer over Liao Yang.

Russerne retirerer, Tokio celebrerer.

General Stactelberg reder sig ud af Falden.

I Lørdags gik Beretningerne fra Krigsteateret ud paa, at Russerne var paa Retirade, men Udfaldet af Kampen ved Liao Yang kendtes ikke. Og her følger saa Indbegrebet af Associated Press' Krigsberetninger fra i Søndags:

Japans Flag vajer over Liao Yang. Feltmarschal Oyama, som ledte sin berømte „Anden Armee“ ind i Port Arthur under den sino-japanske Krig i 1894 — 95, og som i samme Krig ogsaa indtog Waihaiwei og Talianwan, har i Dag — i Kraft af uopfordrig Kamp, i hvilken hans Mand ikke blev Raadet herved paa Grund af Kvaliteter eller Anstregelse — tilkæmpet sig Herredømmet i Liao Yang, oguropatkin er i fuld Retirade nord paa, medens en af hans Chiefr, General Stactelberg med sin Kommando, den første liberale Armekorps, som tæller 25,000 Mand, er afstaret i Vest for Liao Yang.

Russerne samler sig om Yentai (ca. 10 Mil Nord for Liao Yang); men Telegrammerne til Dato lader ikke forlode, om de vil gøre Modstand eller ikke. Det vides heller ikke, om Japanserne vil standse ved Liao Yang og forsøge sig, og med Taktik mellem sig oguropatkins Styrke vil forsøge at tage Defensiven i Tilfælde af at Russerne stude angribe, eller i Tilfælde, de ikke gør det, ende Krigen ved Uvirkelighed.

Dette sidste Nederlag for de russiske Maade, stant det i St. Petersborg omtales som en logisk Konsekvens af de russiske Felttogsplaner, vil uden Tvivl blive et svært Slag for Keiser Nicolais Underfaatter, som efter en Række af Nederlag og Tilbagetog havde ventet et Udfald af Slaget ved Liao Yang i deres Favør.

Ved Russernes Tab af Liao Yang har Japanserne sansynligvis vundet kun lidt undtagen et strategisk Punkt; thi Russerne sprangte deres Magasiner i Luften og satte Ild paa deres enorme Oplag af Krigsmateriel og Livsformødenheder, før de forlod Liao Yang.

Omkring Liao Yangs Fald vil saa paa de belejrede i Port Arthur, som der kun gøres Slutninger om, men det kan sikkert ikke undgaaes at det jo vil virke nedtrykkende paa de tapre Forsvarere, som har haabet, at de til sidst skulde faa Hjælp.

Det eneste, Morgenaviserne i Mandags bragte ud over ovenstående, er at Feltmarschal Oyama melder, at Liao Yang faldt fuldstændig i Japansernes Hænder Søndag Morgen Kl. 9. — han tror, at Mandefaldet er stort, — om den Del af den japaniske Hær, som er gaaet over Taitsefoden kan han intet berette — og, at man i St. Petersborg glæder sig over, at General Stactelberg med sin Kommando slap ud af Aniben.

uropatkin beklager Generalmajor Orloffs Stabne, i det han af et Regiment tabte 1,500 Mand, eller dens halve Styrke. De blev overfalden af japanisk Artilleri og Infanteri, som havde skjult sig i høj Majs og Græs i Nærheden af Yentai, hvor de stude forsøgeuropatkins venstre Fløj. Det faa ud, som Russerne helt tabte Fattningen og faldt i vildt Flugt.

Entelthederne angaaende Mandefald og meget andet foreligger ikke endnu. Der gætttes paa, at der i Slaget ved Liao Yang i det hele er tabt 50,000 Mand paa begge Sider tilfalden. Russiske Råder mener saa,

Watson om Parker.

Th. C. Watson, Populisternes Præsidentkandidat, aabnede sin Nationalvalgkamp i Syden den 1. Sept. med en Tale i den populistiske Statskonvention. Han hævdede sig direkte til de demokratiske Bølgere i Syden paa Grundlag af Regerspørgsmaalet. Han erklærede, at Demokraternes Angreb paa Præsident Roosevelt for dennes angivelige Venlighed mod Russerne var ret og ret demokratisk. Og han opfordrede Parker til at tilkendegive sit eget Standpunkt i Raespørgsmaalet.

I sin Omtale af Parker personlig sagde Mr. Watson: „Hvorfor skulde Georgias Bølgere støtte Parker af New York fremfor en Georgiansk Mand? Hvad ved De om Parker? Svillen bemærkelsesværdig Handling har han udført? Hvad har han gjort, som er værd at mindes?“

David B. Hill erklærede i St. Louis, at han havde været en intim Ven af Parker i 30 Aar, men at han ikke vidste, hvorledes Parker stillede sig overfor Raespørgsmaalet. Var denne Erklæring sand, saa maa Parker være den mest negative offentlige Mand i De Forenede Stater. Var Erklæringen falsk, saa er David B. Hill den frækteste Løgner mellem de to Oceaner. Tank Dem en Mand, som kunde staa i intimit Venlighed med Alexander H. Stephens eller Abraham Lincoln i 30 Aar uden at vide, hvorledes de stillede sig til Dagens største politiske Spørgsmaal!

Byen Gem i Idaho hjemtages af en voldsom Jdebrand.

En Jdebrand, som udbrod 1. Sept. Kl. 9 om Aftenen ødelagde hele Forretningsstrøget og en stor Del af Residensdistriktet i Gem Idaho. 100 Hus blev lagt i Aske, og Sneaf af Memphes blev gjort hjemløse. Byens var for Stærkeparten opgjort af Grubearbejdere, som slittede til Gem efter Branden i Black Bear for tre Maanedere siden.

Scandinavian-American-Line.

126 East Kinzie Str., Chicago. Tillad os at meddele, at Dampskibet „HelligOlav“ forlod Christianssand med 1476 Passagerer og ventes til New York den 4. Sept. 1904.

Ligeledes, at Dampskibet „Island“ har forladt Christianssand med 369 Passagerer og ventes til New York den 16. Sept. 1904.

Deres forbundne A. Mortensen & Co.

at Japansernes Tab er 2, 3a 4 Gange saa stort som Russernes, og fra japansk Side opgives Russernes Tab som betydeligt større end Japansernes. Det er i hvert Fald uhyre stort paa begge Sider.

Senere

Et Telegram fra Rom over London paastaar, at Stactelbergs Kommando i Stedet for at redde sig blev udslettet.

Der berettes ogsaa, at Generaluropatkin har været saa nær efter det, at han har faaet to Heste stude under sig.

Russerne maatte efterlade 200 Rationer, da de forlod Liao Yang, men de var enten ødelagte af Japanserne, eller de lod dem fornaale.

I Dag til Morgen gaar Meldingerne ud paa, at Russerne og Japanserne, særliguropatkins Styrke, tapler om at komme først til Rutben. Der gaa ogsaa Rgte om, at Russerne forbereder sig paa at forlade Rutben. Vi faar saa vente paa Udfaldet.

Striken skal høves i Dag?

Ved en Mellemmands Hjælp mener man, det nu skal lykkes at faa Pacterne og Slagterne sammen.

All Mellemværende ventes afgjort i Dag i Chicago.

Chicago, 5. Sept. — I Aften tyder alle Tegn paa, at den Stockholmsstrife, som begyndtes for to Maanedere siden, vil blive erklæret hævet inden 24 Timer. Gennem en Mellemmand begyndtes der Forhandlinger i Dag. Disse Forhandlinger gaar ud paa at opnaa en Forstaaelse med Pacterne, som de stridende Foreningsmand kan stole paa som Grundlag for at hæve Striken i Morgen Eftermiddag. Sekretær Tracy for de beslagte Foreninger paa Strite indstammede i Aften, at W. C. Stinner, General Agent for „Union Stock Yard“ og „Trancit Company“, havde i Dag sendt et Budskab for at aabne saadanne Forhandlinger til Repræsentanter for Pacterne, idet han optraadte som Mellemmand eller Mægler.

I Henhold til Planerne, som er oppe i Aften, vil Pacterne forelægge et For at Morgen saa betids, at det kan forelægges et specielt Møde af „Allied Trades Council“. Dette Møde af et bestemt til Lidig paa Formiddagen. Specielle Møder er tillagt til i Morgen (altsaa i Dag) for alle lokale Foreninger, som er med i Striken. Derfor Pacterne giver Strikerne opmuntrende Forfættninger, saa vil der straks blive sendt Bud til de lokale Forsamlinger, og Foreningerne vil da, siges der, fremme for at hæve Striken, og deres Vote vil saa straks blive sendt til „Allied Trades Councils“ Møde, og det vil saa ende Striken.

Custer Counties „Harry Tracy“.

I Fredags Aftes stjal en Bandit et Kæretøj. Sheriften forfulgte ham. Der gik saa allerede Rgte om, at Sherif Richardson havde fanget Manden, som havde prøvet at spille „Harry Tracy“ Rollen i denne Del af Landet. Men Rgtet viste sig at være falsk.

Fredags Aften, som sagt, stjal Manden et Kæretøj i Nærheden af Westcott og kørte til Kinslen, hvor en Kvinde forenede sig med ham. Ved Dry Valley naaede Sheriften med sit Følge dem, og der vedsleedes nogle Stud, og Hestene blev dræbt. Men baade Manden og Kvinden undslap og stjal siden et andet Kæretøj, tilhørende James Jackson, som bor i Nærheden af Westcott. Ved Elmira efterlod de dette Kæretøj og stjal et andet og forsvandt.

Omkring 50 Menneker søger nu efter dem.

Frygtelige følger af en Olieeksplosion.

Et Personer omtom, og fire blev stræffetlig forbrændt ved en Jdebrand og lieksplosion i Yellow Creek, O. om Morgenen den 2. Sept. Or udbrod Ild i King's Hus, og Ilden udbredte sig til en Oliebeholder i Nærheden af Huset. Jærend Hufets Behøvere rigtig forstod, hvilken Fare de befandt sig i, havde Flammerne naaet hen til en Oliebeholder, som var fuld af Olie, og en forfærdelig Eksplosion paafølgte.

Den brændende Olie regnede ned over Huset og spærrede Udgangen. Eigene blev fundet, efterat Branden var sluttet.

Da Ronen strikede.

Han var en Mand, der aldrig blev træt af at tale om Striken. Han paastod, at den Strife, som nu var i Gang, var fuldt ud berettiget, dersom en Write nogenSinde havde været det, og han erklærede sig rede til at bevise, at det var fuldstændig rigtig at strife, hvis man derved kunde opnaa det ønskede Mål. Han fremholdt disse Ting for sin Hustru, og hun syntes at være enig med ham, idet hun sagde, at det foretom hende at være den letteste Fremgangsmaade.

Da han den Aften kom hjem, fandt han, at Bordet ikke var dækket. „Jeg ønsker en ny Kjøle,“ sagde hun, da han spurgte, hvad der var i Vejen.

„Ja, jeg ved, at du har plaget mig med den Kjøle en hel Maaned,“ svarede han; „men nu Aftensmæden?“

„Der er ingen,“ led Svaret; „det er en Strife!“

„En Strife!“

„Ja; jeg har i nogen Tid forstaaet paa at faa denne Sag afgjort i Mindelighed, og nu er jeg begyndt at strife.“

„Hvor du —“

„Na, snal ikke saadan til mig! Derfor jeg ikke kan faa dig til at indgaa paa et Forlig, saa maa jeg naturligvis strife.“

„Men Marie, du forstaar jo det ikke Sagen.“

„Jo saaman forstaar jeg den! Jeg har gjort mine Forbringinger gældende, men de er ikke bleve opfyldte. Jeg har anmodet om, at Sagen maatte blive afgjort i Mindelighed, men det er ogsaa bleven nægjet. En Strife er den eneste Udvej, og nu strifer jeg.“

„Men dine Forbringinger er urimelige.“

„Det tror jeg ikke.“

„Du er ingen Dommer i den Sag.“

„Du er dine egne Forbringings Dommer, naar du gør Strife, og jeg er ligesaa god en Dommer som du, naar jeg ønsker noget. Det nytter ikke at tale mere om den Sag — Striken er begyndt.“

Hun foldede sine Arme med en Besluttsomhed, som ikke kunde misforstaaes, og han tav stille. Efter maastte en halv Times Forløb saa han atter op og sagde: „Nu vel, hvad vil du saa gøre ved denne Sag?“

„Ingenting,“ svarede hun; „Striken er i Gang.“

„Er du da ikke fulten?“

„Nej, jeg sørgede for, at der var noget i Kassen, inden Striken blev begyndt.“

„Du mener Spisekammeret,“ bemærkede han.

„Jeg mener Spisekammeret,“ gentog hun.

„Saa tror jeg, jeg gaar hen og finder mig lidt.“

„Døren er aflaaet,“ var det korte Svar. „Beholdningen skal benyttes til at holde Striken i Gang. Du kan ikke komme til at være den stridende Hjælpeildder.“

„Vær forsigtig, Marie,“ sagde han advarende, „for, at jeg ikke giver dig flere Kontanter.“

Hun nikkede blot og fastede et Blik hen mod det aflaaede Spisekammer. „Jeg kan holde det ud en Uge,“ svarede hun.

Fem eller ti Minutter senere foreslog han, at de skulde gøre et Forlig paa Basis af ti Kroner.

„Type!“ svarede hun bestemt.

„Men jeg har ikke Naad til det,“ indvendte Manden.

„Det bliver din Sag,“ svarede hun; „jeg foreslog Forlig en Gang tidligere.“

Det var Kloften 10 den samme Aften, at han endelig gav efter; og

Fra Finland.

En væsentlig Forstel.

Den finste Kirke.

Helsingfors, 18. Aug. Generalguvernør Obolenski er antommen hertil og modtoges paa Banegaarden af Mindighederne.

Helsingfors, 19. Aug. Fyrst Obolenski afslode i Gaar Besøg i den lutheriske Nicolaj Kirke, hvor han modtoges af Biskop Norbert. Biskoppen holdt en Tale paa tysk, hvori han udtalte Haab om, at Fyrsten vilde søge at fremme det finste Folks Vel. Fyrsten svarede kort paa russisk og utrede, at han haabede, at den lutheriske Gejstlighed vilde vise sig som Kirkenes sande Tjenere.

Derfor bemærker „Ar. Dgbl.“:

I Følge et R. B. Telegram fra Helsingfors — gengivet i dert Morgennummer for i Dag — havde den nye finste Generalguvernør Fyrst Obolenski ved sit i Gaar afslagt Besøg i den lutheriske Nikolajkirke i Helsingfors erklæret overfor Biskop Norbert, at „han haabede, at den lutheriske Gejstlighed vilde vise sig som Kirkenes sande Tjenere.“

Denne Ytring kunde — efter sin diplomatisk Form — udlægges paa forskellige Maade. Den lader det staa som et aabent Spørgsmaal, hvad Russerne ønsker for „Kirken“ — og for dennes „sande“ Vel. Og de finste Lutheranere kunde da altid nære Haab om, at Fyrsten mente: sande Tjenere overfor den gamle lutheriske Kirke i Finland.

I Følge det først-antomne Nummer af „Verd. Local-Anz.“ har Fyrst Obolenski imidlertid gjort en Tilføjeelse, som maa virke i høj Grad nedslaaende paa alle Lutheranere. Hans Ord lød nemlig — i Sammenhang faaledes: Han haabede, at den lutheriske Gejstlighed vilde vise sig som Kirkenes virkelige Tjenere (virkelige Dienerne der Kirke) — og ikke som den lutheriske Trosbetenelses Embedsmænd (undnagt als Beamte des lutherischen Glaubensbetennisses).

Det er aabenbart, at denne Tilføjeelse, som ogsaa staa udhævet i „Local Anz.“, udtrykker et Haab, til hvis Opfyldelse den befendelseskro lutheriske Gejstlighed i Finland aldrig vil medvirke.

Den vilde jo ellers svigte sin helligste Sag i Kirke og Folk.

Hvis Fyrst Obolenski „Haab“ er foret gengivet i „Local Anz.“, da vil der vel nu komme trange Tider for den lutheriske Kirke i Finland.

Russerne har maaste lidt Mærke i, at den Schaumann, som dræbte Generalguvernør Bobrisof, var Sønnensøn af en lutherisk Biskop.

Men skal den lutheriske Kirke i Finland nu forsøges, da vil den store evangeliske Kristenhed, og ikke mindst de nordiske Søsterkirker fende det som en før Vigt: at antaabe Gud om Evangeliets Bevarelse i det Land, der er den evangelisk-lutheriske Befendelses Forpost overfor den græk-katolske Intolerance.

Stor Arv.

Mrs. Jennie Wolf, en Restauratørs Hustru i Harlem, New York har arvet \$20,000,000 efter sin Broder i Syd Afrika, den saataldte „Diamantkongen“ Joseph Ash.

Hvorledes det end var eller ikke, saa saa sølte han, at han havde faaet Erftaring paa en ny Side af dette Striteformaal, og han saa nu, at hvor udmærket et Middele Striten end kan være under visse Forhold, den kan ogsaa have sine Stanggeflider.

(U. — i Sundhedsbladet.)

Sammenstød mellem to danske Torpedobaade.

„Korsør Avis“ for den 18. August meddeler:

Dvæsesestabren kom i Gaar vestfra med Kurs mod Musholmsbugten, hvor de fire store Skibe „Helgoland“, „Hvar Hvitfeldt“, „Stjold“ og „Hersluf Trolle“ stod ind, medens Torpedobaadene løb til Redtrogen ved Korsør.

Dvæseserne gik ud paa, at Panferstribene skulde søge i Mørket om Natten at slippe ud af Musholmsbugten gennem Minepærringen, der var lagt af „Hjelperen“ og de fire Torpedobaade. Disse sidste forrettede tilfælde Patrolijetjeneste, saa Bugten var fuldstændig spærret.

Panferstribene havde søgt Dækning uden at Torpedobaadene fende deres Anterpladser.

Ved Mørkets Frembrud lettede Torpedobaadene fra Redtrogen og stod op mod Musholmen, hvor de straks gik i Gang med Afspærringen med Miner. Lanterne var blandede, da alt skulde foregaa paa krigsmæssig Maade.

Jmidlerid maa „Havhesten“ og „Støren“ være komne ud af Kurs, faaledes at deres Sejlminier staa hindaen.

Pludselig kom „Støren“ med stort Fart mod „Havhesten“ og ramte den med sin skarpe Stev og Torpedoudstødningsapparatet paa Bagbordsside og straffede ca. 4 Alen af Stroget hen mod Agterenden.

„Havhesten“ og „Støren“ tilfaldte straks de øvrige Baade ved Masteter, og „Støren“ tog Mandfaldet om Bord, ligesom den for Forsigtigheds Skyld satte sine Baade i Vandet.

Kort efter begyndte „Havhesten“ et spente og Agterstribet og Skaphterne og Mastinrummet løb fuldt af Vand. Der hengik ca. 20 Minutter fra Sammenstødet, til „Havhesten“ sank. Sammenstødet fandt Sted paa Slettingsgrunden og Skibet ligger paa 5 Favne Vand.

Cirkus stades ved Storm.

Storm og Brand bestadigede Bar-num & Bailens Cirkusstelte i Jova City Torsdag Aften i sidste Uge. Teltene blæste ned, og Gasolinlamperne antændte dem. Ingen kom tilfælde, naar ubtages en af Cirkus Folkene, som blev lidt forbrændt under Rampo med Flamme. Forestillinger blev indstillet, fordi man saa, at Uvejr var i Anmarsch, og Dyrene blev bragt i Sitterhed. Tabet er \$8,000.

„Fortunas“ mystiske Fragt.

Det nordste Dampskib „Fortuna“, som forlod Perth Amboy den 5te Juni, laftet med 4,000 Tons Kul og noget, som de faa, ber sit et Skim af det, troede var en Underbands Torpedobaad, er nu kommen tilbage til New York. Det var ganske rigtig en Torpedobaad, og den blev afleveret til den russiske Regering et eller andet Sted i Østpreen.

Den første Havn, „Fortuna“ officielt anløb efterat have forladt New York var Uleaborg, Finland; men da havde den allerede afleveret Torpedobaaden.

Bor Fred.

En Rutidsfortælling. En ny Bog just udgivet af Kirkefoged Forening for den Jndre Mission i Danmark. Autoriseret Oversættelse besørget ved Pastor N. P. Madsen. 640 Sider, godt og folkt indbunden. Pris \$2.00.

Danish Luth. Publ. House Blair, Rebr.